

Nr 15.

Av herr **Hansson** i Rubbestad **m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 49, med förslag till förordning om ändrad lydelse av 2 § förordningen den 8 juni 1923 (nr 155) angående omsättnings- och utskänkningskatt å spritdrycker, m. m.

I proposition nr 49 till innevarande urtima riksdag har Kungl. Maj:t föreslagit att grundavgiften vid beskattningen av spritdrycker skall höjas med 2 kronor för den första litern, som en köpare uttager under löpande månad, och med 4 kronor för en var av de följande. Skälet härtill är att departementschefen i det nuvarande läget funnit det oundgängligt att av spritkonsumtionen utvinna ökade statsinkomster och tror sig genom den föreslagna åtgärden vinna en ökad nettoinkomst åt statsverket på omkring 63 miljoner kronor.

Enligt mångas mening ter sig denna finansministerns beräkning dock allt för optimistisk. Säkerligen kommer allmänheten att reagera på ett betydligt kraftigare sätt än vad både departementschefens och kontrollstyrelsens beräkningar ge vid handen. Flertalet av spritförbrukarna äro nämligen inte i den ekonomiska ställningen att de kunna betala ett allt för högt pris för denna vara. Fråga är om inte detta allt för höga pris är nått därest finansministerns förslag skulle vinna bifall, vilket i så fall kommer att medföra betydligt mindre inkomst än som beräknats. Verkningarna av den relativt lindriga höjning av spritskatten som skedde 1932 och 1933 ger stöd för en dylik uppfattning. Konsumtionen sjönk då med omkring en sjättedel.

Enligt vår mening vore det därför bättre att gå något mera försiktigt fram, såvida man önskar att få ökade inkomster, vilket vi för vår del anse synnerligen eftersträfvansvärt. En måttlig prisförhöjning tro vi också att flertalet spritkonsumenter kommer att finna sig uti. En sådan höjning bör dock begränsas till en krona för de två första litrarna under samma månad och till två kronor för en var av de följande.

En beskattning efter dessa grunder kommer troligtvis inte att giva statsverket en ökad nettobehållning på 63 miljoner kronor, men vi tro dock att den kommer att medföra större inkomster än om propositionen bifalles.

Följden av en allt för hög beskattning kan också medföra att olaglig tillverkning av och handel med spritdrycker kommer att främjas, vilken synpunkt vi tillmäta synnerligen stor betydelse.

På grund av det anförda hemställa vi,

att riksdagen måtte besluta att beskattningen av spritdrycker höjes med 1 krona för vardera av de två första och med

2 kronor för envar av de följande litrarna, som en köpare
uttager under samma månad.

Stockholm den 20 oktober 1939.

Axel Hansson

i Rubbestad.

Arvid Jonsson,

Skedsbygd.

Herbert Hermansson,

Kvistlångby.

G. E. Lundgren.

Gillis Olsson.

Wiktor Mattsson.

Ivar Johansson.

Nestor Hammarlund.

J. Onsjö.

Aron Gustafsson,

Lekåsa.